Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

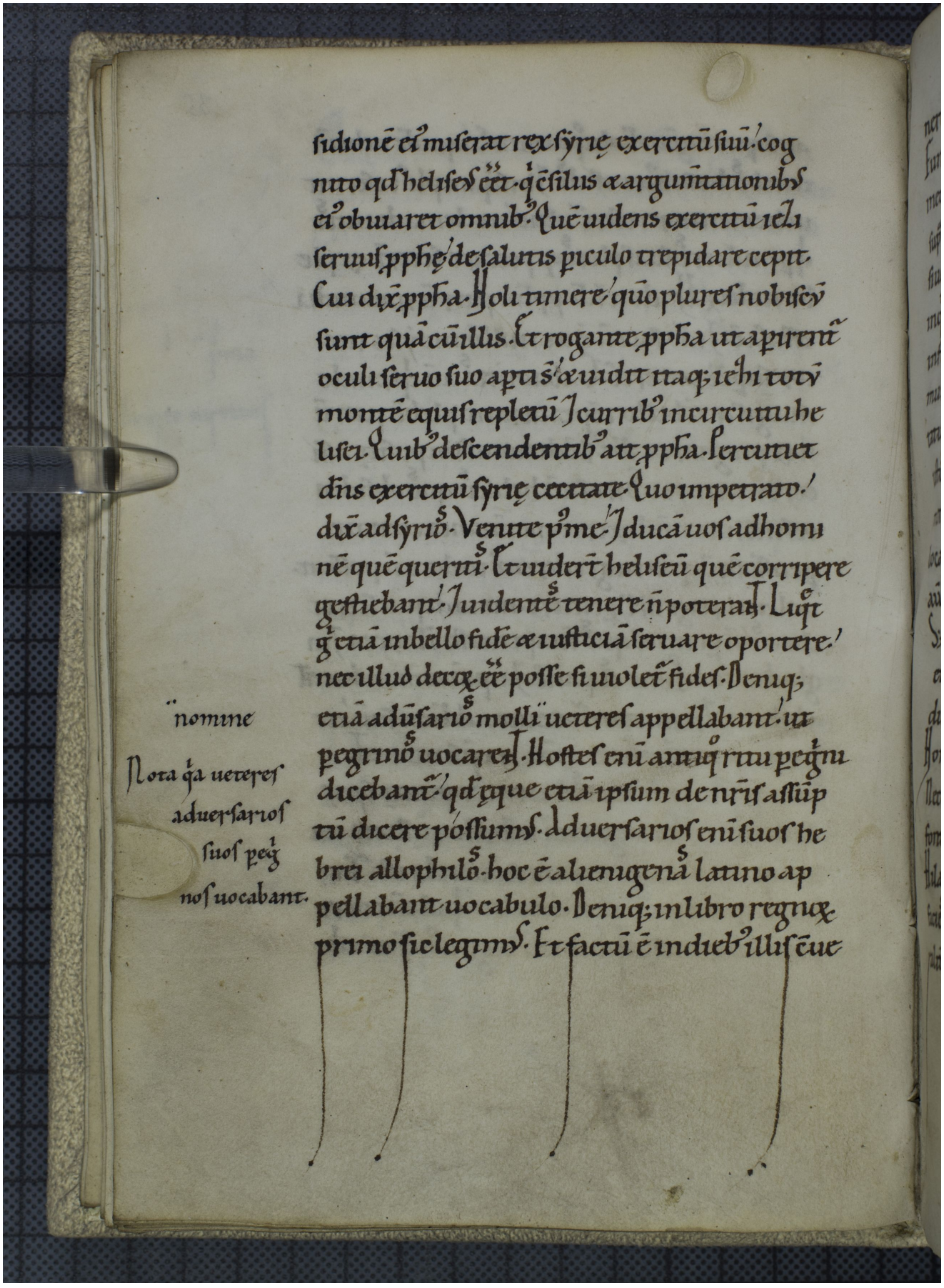

sidionē eius miserat rex syrię exercitū suū. cog
nito qd̄ heliseus esset. qui cōsiliis et argumentationibus
eius obuiaret omnibus. Quē uidens exercitū ieri
seruus pphę de salutis piculo trepidare cepit.
Cui dixit ppha. Noli timere quō plures nobiscū
sunt quā cū illis. Et rogante ppha ut aperirentur
oculi seruo suo aperti sunt et uidit itaq; ie hi totū
montē equis repletū. I curribus in circuitu he
lisei. Quibus descendentibus ait ppha. Percutiet
dns exercitū syrię cecitate. Quo impetrato.
dixit ad syrios. Venite post me. I ducā uos ad homi
nē quē queritis. Et uiderunt heliseū quē corripere
gestiebant. I uidentes tenere nō poterant. Liquet
igitur etiā in bello fidē et iusticiā seruare oportere.
nec illud decorū esse posse si uiolet fides. Deniq;
etiā aduersarios molli ueteres appellabant. ut
peregrinos uocarent. Hostes enī antiquo ritu peregrini
dicebantur. qd̄ eque etiā ipsum de nr̄is assūp
tū dicere possumus. Aduersarios enī suos he
brei allophilos. hoc ē alienigenas latino ap
pellabant uocabulo. Deniq; in libro regnorum
primo sic legimus. Et factū ē in diebus illis cū ue

nomine

Nota quia ueteres aduersarios suos peregrinos uocabant.